

Βάπτιση νηπίων

Η Βάπτιση των Βρεφών είναι Αντιβιβλική για τους ακόλουθους λόγους.

ένα. Εφόσον το βάπτισμα είναι η ενσάρκωση της πίστης και η έκκληση ενός αμαρτωλού προς τον Θεό για συγχώρεση, είναι προφανές ότι χωρίς πίστη στον Χριστό ως θυσία για την αμαρτία κάποιου, δεν μπορεί να υπάρξει βάπτισμα.

Πράξεις 22:16 — Ένα βρέφος είναι ανίκανο να επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου.

1 Πέτρου 3:21 — Ένα βρέφος δεν είναι ικανό να επικαλεστεί τον Θεό για καλή συνείδηση.

Κολοσσαείς 2:12 — Ένα βρέφος δεν μπορεί να πιστέψει στο έργο του Θεού.

σι. Οι γραφές περιγράφουν αυτούς που πρόκειται να βαφτιστούν και η περιγραφή αποκλείει τα νήπια.

Ματθαίος 28:19 — «κάντε μαθητές από όλα τα έθνη, βαφτίζοντάς τα (αυτούς που έγιναν μαθητές).

Μάρκος 16:16 — «Αυτός που πίστεψε και βαφτίστηκε θα σωθεί».

Πράξεις 2:41 — «Τότε όσοι είχαν λάβει τον λόγο του βαφτίστηκαν».

Πράξεις 8:12 — «...όταν πίστεψαν... βαφτίστηκαν, άνδρες και γυναίκες».

Πράξεις 8:36-37 — «Τι με εμποδίζει να βαφτιστώ;» «...αν πιστεύεις με όλη σου την καρδιά, μπορείς».

ντο.Με απλά λόγια, δεν εφαρμόστηκε στην Καινή Διαθήκη. Οι αρχαιότερες ιστορικές αναφορές στο βάπτισμα των νηπίων έγιναν 150 χρόνια (Ωριγένης) έως 200 χρόνια (Ειρηναίος) μετά την Πεντηκοστή. Αυτή η παρατεταμένη σιωπή καθιστά προφανές ότι ο νηπιοβαπτισμός ήταν μια καινοτομία αυτού που ασκούσε η αποστολική εκκλησία. Ακόμη και εκείνοι που υπερασπίζονται την πρακτική του νηπιοβαπτισμού πρέπει να παραδεχτούν ότι είναι έτσι. Εξετάστε, για παράδειγμα, τον L. Berkhof στη Συστηματική Θεολογία του υπό τον τίτλο, «η Γραφική βάση για το βάπτισμα των νηπίων». Γράφει: «Μπορεί να ειπωθεί στην αρχή ότι δεν υπάρχει ρητή εντολή στη Βίβλο να βαφτίζονται παιδιά και ότι δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση που να μας λένε ξεκάθαρα ότι βαφτίστηκαν παιδιά. Αυτό όμως δεν καθιστά απαραίτητως αντιβιβλικό τον νηπιοβαπτισμό» (σελ. 632).

Μερικά επιχειρήματα που δίνουν όσοι πιστεύουν στον νηπιοβαπτισμό

ένα. Μάρτιν Λούθερστο «Μεγάλο Κατηχητικό Μέρος Τέταρτο:

Εγώ. «Ότι το βάπτισμα των νηπίων είναι ευάρεστο στον Χριστό αποδεικνύεται επαρκώς από το δικό Του έργο, δηλαδή ότι ο Θεός αγιάζει πολλούς από αυτούς που έχουν βαφτιστεί έτσι και τους έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα. και ότι υπάρχουν ακόμη πολλοί ακόμη και σήμερα στους οποίους αντιλαμβανόμαστε ότι έχουν το Άγιο Πνεύμα και λόγω του δόγματος και της ζωής τους... Αυτή είναι πράγματι η καλύτερη και ισχυρότερη απόδειξη για τους απλοϊκούς και αμαθείς».

ii. «Επιπλέον, λέμε ότι δεν μας ενδιαφέρει τόσο πολύ να μάθουμε αν το άτομο που βαφτίζεται πιστεύει ή όχι. γιατί γι' αυτό το βάπτισμα δεν καθίσταται άκυρο. αλλά όλα εξαρτώνται από τον Λόγο και την εντολή του Θεού. Όταν ο Λόγος προστεθεί στο νερό, το Βάπτισμα είναι έγκυρο, παρόλο που η πίστη είναι ανεπαρκής... Διότι, παρόλο που ένας Εβραίος πρέπει να έρθει σήμερα ανέντιμα και με κακό σκοπό, και πρέπει να τον βαφτίσουμε με κάθε καλή πίστη, πρέπει να πούμε ότι η βάπτισμα είναι ωστόσο γνήσια. Γιατί εδώ είναι το νερό μαζί με τον Λόγο του Θεού, παρόλο που δεν το δέχεται όπως θα έπρεπε».

iii. «Επομένως, είναι αλαζονικά, αδέξια μυαλά που βγάζουν συμπεράσματα και συμπεράσματα όπως αυτά: Όπου δεν υπάρχει η αληθινή πίστη, δεν μπορεί επίσης να υπάρξει αληθινό Βάπτισμα. Ακριβώς σαν να συμπέρανα: Αν δεν πιστεύω, τότε ο Χριστός δεν είναι τίποτα. ή έτσι: Αν δεν είμαι υπάκουος, τότε ο πατέρας, η μητέρα και η κυβέρνηση δεν είναι τίποτα. Ο χρυσός είναι παρόλα αυτά χρυσός αν και μια πόρνη τον φοράει στην αμαρτία και την ντροπή».

σι. Καθολικός:

«Μερικοί άνθρωποι εσφαλμένα ισχυρίζονται ότι η φράση «Μετανοήστε και βαφτιστείτε» και «Πιστέψτε και βαφτιστείτε» δείχνουν ότι μόνο όσοι είναι αρκετά μεγάλοι για να μετανοήσουν μπορούν να βαφτιστούν. Αλλά, σκεφτείτε το εδάφιο 2 Θεσσαλονικείς 3:10, «Αν κάποιος δεν ήθελε να εργαστεί, ούτε αυτός να φάει». Λέει κανείς. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να λιμοκτονούμε τα μωρά μας αφού δεν δουλεύουν; Φυσικά και όχι. Τα ρήματα «μετανοιώνω», «πιστεύω» και «εργάζομαι» ισχύουν μόνο στο βαθμό που ένα άτομο είναι ικανό να το κάνει.

«Τα νήπια που κινούνται από τη χάρη του Θεού μπορούν να λάβουν το Δώρο της πίστης Του. Όταν η Μαρία έφερε τον Ιησού στην Αγία Ελισάβετ και στον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή. Η Ελισάβετ απάντησε: «Το βρέφος στην κοιλιά μου πήδηξε από χαρά».

- a. **Calvin** δικαιολόγησε το βάπτισμα των νηπίων με το σκεπτικό ότι υπάρχει ένας σπόρος πίστης που εμφυτεύεται στα παιδιά των πιστών γονέων λόγω της υπόσχεσης της διαθήκης του Θεού. Έτσι η μεταρρυθμισμένη ευαγγελική θέση: 1) Αν και δεν υπάρχει ρητή εντολή, το βάπτισμα των νηπίων βασίζεται στην ουσιαστική ενότητα και συνέχεια της διαθήκης της χάριτος, 2) Η διαθήκη της χάριτος είναι μια ενιαία, πνευματική διαθήκη που έγινε αρχικά με τον Αβραάμ και εκπληρώθηκε το Χριστός, 3) Δεν είναι απαραίτητη η πίστη, 4) Λόγω της ενότητας της διαθήκης, το σημάδι της νέας διαθήκης μπορεί να δοθεί στα παιδιά των πιστών στο ΝΔ, όπως ακριβώς ο Αβραάμ έδωσε το σημείο της διαθήκης που έκανε ο Θεός μαζί του στο βρέφος του υιοί στο ΟΤ, και 5) Το σημάδι της νέας διαθήκης είναι το βάπτισμα που αντικαθιστά το παλιό σημείο της διαθήκης της περιτομής. Αυτό εξηγεί πράγματα όπως τα «βαπτίσματα του νοικοκυριού», στα οποία υποτίθεται ότι τα νήπια βαφτίζονταν, τα «παιδιά της διαθήκης» αντί για τα «προνομιούχα παιδιά» στο εδάφιο 1 Κορινθίους 7:14 και

η «συμπερίληψη» των μικρών παιδιών στη βασιλεία του Θεού. σε αντίθεση με την «ομοιότητα» των μικρών παιδιών με τους πολίτες της βασιλείας στο Μάρκος 10:14-16.

Μια διάψευση

Πουθενά η Βίβλος δεν αναφέρει μια ενιαία, πνευματική «διαθήκη χάριτος» που να καλύπτει με κάποιο τρόπο τους αιώνες και να συνδέει τον Αβραάμ με τον Χριστό.

Ενώ η φυσική τους σχέση με τον Αβραάμ τούς έδωσε το δικαίωμα σε εγκόσμιες, φυσικές ευλογίες σύμφωνα με την Αβρααμική διαθήκη, δεν έδινε στους απογόνους του δικαίωμα σε αιώνιες, πνευματικές ευλογίες εκτός και αν ήταν πνευματικά σαν τον πατέρα τους Αβραάμ (δηλ. κοίταζαν με πίστη στον Θεό). Ο Θεός δεν υποσχέθηκε ποτέ πνευματικές ευλογίες σε κανέναν, σε καμία στιγμή, σε καμία άλλη βάση εκτός από τη χάρη. Και η χάρη από τον ίδιο της τον ορισμό δεν αποκλείει μόνο κάθε ανθρώπινη αξία. αποκλείει επίσης τη φυσική και φυσική καταγωγή. Αυτό ισχύει τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη ανεξάρτητα από τη διαθήκη.

Τα παιδιά των πιστών βρίσκονται σε πολύ προνομιακή θέση. Είναι τα θέματα των προσευχών των γονιών τους, εκτίθενται στον Λόγο του Θεού και στις μαρτυρίες των γονιών τους και των άλλων Χριστιανών, και παροτρύνονται να αναζητήσουν τον Κύριο όσο μπορεί να βρεθεί και να τον επικαλούνται ενώ είναι κοντά . Αλλά πουθενά στη ΝΔ δεν μας λένε να τους βαφτίσουμε μέχρι να αποδείξουν ότι έχουν προσωπική πίστη στον Θεό μέσω του Χριστού Ιησού του Σωτήρα.

Ακριβώς επειδή είναι παιδιά πιστών δεν σημαίνει ότι έχουν επιλεγεί από τον Θεό, ούτε ότι έχουν κάποιο μερίδιο στη νέα διαθήκη. Το να τους βαφτίζεις σαν να το έκαναν, ή με την ελπίδα ότι θα το κάνουν, είναι αντιβιβλικό. Το να τους βαφτίσεις ως σημάδι ότι είναι «παιδιά της διαθήκης» που πρέπει να ανταποκριθούν στις ευγενικές προτροπές του Θεού σημαίνει να επιστρέψουμε στους τύπους και τις σκιές του ΟΤ, στις ημέρες του Αβραάμ και του Μωυσή όταν ο Θεός προετοίμαζε τον Ισραήλ και το κόσμο για την ανάδυση ενός νέου έθνους και ενός λαού που όλοι θα τον γνώριζαν, θα τον αγαπούσαν και θα τον υπηρετούσαν.

Το ότι η περιτομή ήταν ένας προφητικός τύπος βαπτίσματος φαίνεται στο εδάφιο Κολοσσαείς 2:11, 12: «Σε αυτόν περιτομήκατε επίσης με την περιτομή χωρίς χέρια, αφαιρώντας το σώμα των αμαρτιών της σάρκας, με την περιτομή του Χριστού , θάφτηκε μαζί Του στο βάπτισμα, στο οποίο και εσείς αναστηθήκατε μαζί Του μέσω της πίστης στο έργο του Θεού, ο οποίος Τον ανέστησε από τους νεκρούς». Η γλώσσα δεν μπορεί να ισχύει για τα βρέφη: ένα βρέφος δεν έχει αμαρτίες που πρέπει να αποβληθούν και ένα βρέφος δεν έχει πίστη στο έργο του Θεού.

Το βάπτισμα άγνωστων, άπιστων νηπίων είναι τόσο αντιβιβλικό και αναποτελεσματικό για την επίτευξη των βιβλικών σκοπών για το βάπτισμα όσο και για τους ενήλικες.

Πότε είναι αρκετά μεγάλο ένα παιδί για να βαφτιστεί;

Αυτή είναι μια σημαντική ερώτηση, ειδικά για γονείς και παππούδες. Δεν υπάρχει πραγματικά μια σαφής, συνοπτική απάντηση στις γραφές για αυτήν την ερώτηση. Αυτό μπορεί να σημαίνει ότι είναι λάθος ερώτηση. Εάν ναι, ποια θα πρέπει να είναι η ερώτηση; Μια πιο χρήσιμη ερώτηση θα μπορούσε να είναι: «Τι πρέπει να γνωρίζει και να καταλάβει ένα παιδί (ή οποιοδήποτε άτομο) για να βαφτιστεί; Η ωριμότητα και η ικανότητα κατανόησης πνευματικών θεμάτων δεν εξαρτώνται πάντα ακριβώς από την ηλικία του ατόμου.

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα («Τι πρέπει να γνωρίζει και να κατανοεί ένας άνθρωπος για να βαπτιστεί;») έχει απαντήσεις στις γραφές. Αυτές οι απαντήσεις μπορούν να τεθούν με τη μορφή ερωτήσεων που μπορείτε να ζητήσετε από το παιδί να απαντήσει. Ακολουθούν μερικές ερωτήσεις που πρέπει να μπορεί να απαντήσει ένα άτομο για να είναι έτοιμο να βαπτιστεί:

1. Ποιος είναι ο Θεός;
2. Τι είναι η αμαρτία;
3. Ποιο είναι το αποτέλεσμα όταν ένας άνθρωπος αμαρτάνει;
4. Τι σημαίνει να χαθείς;
5. Τι σημαίνει να σωθείς;
6. Ποιος είναι ο Ιησούς;
7. Γιατί σταυρώθηκε ο Ιησούς ή γιατί έπρεπε να πεθάνει ο Ιησούς;
8. Τι υπόσχεται ο Θεός να κάνει για ένα άτομο στο βάπτισμα;
9. Τι σημαίνει όταν λέμε ότι οι αμαρτίες μας ξεπλένονται με το αίμα του Ιησού;
10. Τι σημαίνει να λες ότι ο Ιησούς πέθανε για σένα;

Επιπλέον, αυτές οι ερωτήσεις προσωπικής φύσης μπορούν να τεθούν:

1. Χάθηκες;
2. Γιατί νιώθεις ένοχος ενώπιον του Θεού;
3. Γιατί θέλεις να βαπτιστείς;
4. Έχετε μετανόησει για τις αμαρτίες σας; Τι σημαίνει αυτό;
5. Πιστεύεις στον Ιησού; Τι σημαίνει αυτό? Τι σχέση έχει η πίστη στον Ιησού με τον θάνατό του στον σταυρό;
6. Είστε έτοιμοι να αφιερώσετε τον εαυτό σας και τη ζωή σας στον Ιησού Χριστό και να Τον ομολογήσετε ως Κύριό σας; Τι σημαίνει για τον Ιησού να είναι ο Κύριος;

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Όλες αυτές οι ερωτήσεις πρέπει να απαντηθούν, όχι με ένα απλό ναι ή όχι, αλλά με εκφράσεις της κατανόησης του ίδιου του παιδιού.
2. Ένα παιδί (ή ενήλικας) μπορεί να μην χρειάζεται να κατανοήσει θεολογικές λέξεις όπως «δικαίωση, εξιλέωση, συμφιλίωση, εξιλέωση, λύτρωση, αναγέννηση κ.λπ., αλλά μπορεί να απαντήσει σε αυτές τις ερωτήσεις με το δικό του λεξιλόγιο με απλά λόγια.
3. Να είστε προσεκτικοί με τα παιδιά που παρακινούνται κυρίως από την επιθυμία να ευχαριστήσουν τους ενήλικες.
4. Η τακτική συμμετοχή είναι η ανάγνωση της Βίβλου και η προσευχή, η λατρεία, η ακρόαση κηρύξεων και τα μαθήματα είναι σημαντικά για τη μέτρηση της πνευματικής επίγνωσης.
5. Το παιδί πρέπει να μπορεί να δεσμευτεί στον Κύριο με όρους υπακοής.

Ερωτήσεις

1. Τι λέει η Αγία Γραφή για το βάπτισμα;

- make disciples of all nations (people) and baptize them
- he who has believed and is baptized shall be saved

- those who received His word were baptized
 - All the above
2. Το βάπτισμα είναι έγκυρο, παρόλο που η πίστη είναι ελλιπής.
- True
 - False
3. Στη Νέα Διαθήκη το βάπτισμα είναι η περιτομή της αποβολής του σώματος των αμαρτιών
- True
 - False
4. Όλοι πρέπει να βαφτιστούν παρόλο που δεν πιστεύουν ότι έχουν αμαρτήσει
- True
 - False